

Lluís Companys

Misèries, maniobres, deslleialtats... han emboirat el cel de Catalunya.

Però aquests baixos fons han servit, si més no, per una cosa: per a fer destacar encara més la figura del President Companys, figura nítida, exemplar, digna, prenyada de lleialtat, amada de sacrificis i d'amor, condensació de totes les virtuts racials...

Esperits mesquins han pretès difamar el President, però la seva infàmia ha trobat en el cor dels catalans el seu més just càstig: el més despreciable dels silencis. I tots sabem, per una llarga experiència, els efectes terribles d'aquesta arma, contra la qual res no hi pot, ni violències, ni amenaces, ni persuasions. Passarà el temps, però sempre restarà al voltant d'aquests difamadors el buit més oporós.

Catalunya s'ha identificat totalment amb el seu President. Ell és el seu verb, el seu més fidel interpret, tant en els moments de joia com en els de dolor. La seva vida de lluitador al servei sempre dels nobles ideals nacionals de llibertat l'ha convertit en l'espill de tots els catalans. En les hores difícils, quan el nostre esperit vacilla i la nostra fe tambaleja, el verb càlid de Companys ens omple a tots d'esperança i la fe en els nostres destins, en el nostre triomf, renaix amb més força que mai. I les hores de goig, d'exaltació, foren ben grises si la paraula de Lluís Companys no les vivifiqués, impregnant-les d'una llum transparent, riallera.

La història de Catalunya d'aquests últims anys són trossos de vida de Companys; amargors, dolors, persecucions, triomfs, lluites, sacrificis... de Companys i de Catalunya.

I en el cor de tots els catalans els noms de Catalunya i Companys han arribat a confondre's en una sola cosa. Tant han arribat a compenetrar-se! Que ningú no pretengui oblidar-ho!

LLIBERTAT, en aparèixer novament a la palestra pública, ha cregut el seu primer deure, en aquests moments, fer constar, amb aquest comentari, la seva més fèrvida adhesió a l'Honorable President de la Generalitat de Catalunya, que amb la seva actitud digníssima ha sabut novament amb un gest elegant interpretar els desigs de la Catalunya que treballa i lluita.

La setmana internacional

La retirada de voluntaris

Per fi Franco ha donat la seva resposta al pla anglès de retirada de voluntaris. Com ja ho feia preveure el retard considerable en contestar, la seva resposta, plena de reticències i objeccions, més que una acceptació ha estat un refús a la seva totalitat, proposant, en canvi, un contraprojecte els principals punts del qual són: reconeixement immediat del dret de bel·ligerència als rebels i retirada de la mateixa quantitat de voluntaris per les dues bandes.

Com tots sabem, el pla anglès subordinava els drets de bel·ligerència a la retirada de voluntaris i aquesta retirada havia d'ésser de la totalitat dels combatents estrangers de les dues parts, realitzada en forma proporcional al seu nombre en etapes successives.

La resposta franquista ha produït evident malhumor en la premsa anglesa i francesa, sense distinció de matissos ideològics. Així i concretant-nos als diaris de tendència conservadora heus ací com alguns s'expressen: El "Daily Express" diu "que és possible que el Comitè de No Intervenció pensi que no val la pena de continuar ocupant-se del pla de retirada dels combatents estrangers"; el "Times" diu que l'estudi de la nota de Franco ha augmentat la decepció dels cercles oficials; "La Temps" diu que la nota, donats els tons de la seva reacció, havia de produir a Londres una sensació de malestar, molt difícil de dissimular, i encara afegeix: "Burgos cerca guanyar temps, però cal tèmper que aquest temps no sigui temps perdut per a la causa de la pau general; "Le Figaro" es pregunta si Burgos no cerca a rompre la no intervenció, cosa que Londres s'entesta a evitar, i que, per consegüent, la nota de Franco no és més que una maniobra.

En fi, la diplomàcia anglesa passa per un moment difícil. Com reaccionarà? Lògic fóra que aquest refús, encara que sigui a través de mil subterfugis, es tradueix en un abandonament total de la política de No Intervenció, els resultats de la qual no han pogut ésser més contraris al seu propòsit. Però la diplomàcia anglesa, de fa un temps a aquesta part s'ha tornat tan vacil·lant, que és molt difícil fer previsions.

LORD RUNCIMAN A PRAGA

Les gestions de lord Runciman no sembla vagin pel camí de l'èxit. Les pretensions sudetes, ara acrescudes amb les maniobres militars en gran escala d'Alemanya, augmenten cada dia. I aparentment no es veu una forma viable que jugui compaginar els interessos txecoslovacs amb les demandes sudetes.

Lord Runciman, però, que és testarut, continua treballant en recerca de la fórmula màgica que ha de portar la pau al Centre-Europa. Els núvols, però, són tan negres i espessos que no ens estranyaria que qualsevol dia es desfermés una tempesta, malgrat dels lloables i tenaços esforços que per a evitar-la efectua lord Runciman.

LA PETITA ENTESA I LA SOCIETAT DE NACIONS

El Consell Permanent de la Petita Entesa—constituïda com hom sap per Txecoslovàquia, Romania i Iugoslàvia—s'ha reunit a Bled. En el comunicat oficial de la reunió s'ha de destacar l'acord a què, sobre alguns punts, s'ha arribat entre la Petita Entesa i Hongria, que en cas de complir-se lleialment per aquesta—la qual cosa és molt dubtosa després dels contactes alemano-hongaresos—podria contribuir a l'apaivagament de l'Europa Central; però en el propi comunicat s'hi fa una afirmació que a nosaltres, fidels als principis que inspiren la creació de la S. de N., ens ha produït un cert dolor, i és la de que la Societat de Nacions, en la situació actual, no pot respondre a la missió que li fou confiada pels autors del Pacte.

Aquest meravellós instrument de pau que hauria pogut ésser la Societat de Nacions, per culpa d'uns i altres poc a poc va quedant relegat a la categoria de les coses inservibles. Fins quan continuarà aquesta follia?

ROOSEVELT I LA PAU

El President dels EE. UU. cada vegada adopta una posició més ferma en defensa de la pau del món cada dia més amenaçada per

«Procurem que la nostra victòria s'acceleri pel sacrifici i unió dels homes que dirigeixen o intervenen en les activitats polítiques».

Lluís Companys.

FRANQUEIG CONCERTAT

Superades, en part, les causes que obligaren a suspendre la nostra publicació, avui LLIBERTAT, la mateixa de sempre, reprèn el contacte amb els seus lectors. Dificultats invencibles, per ara, han fet que LLIBERTAT s'hagi tingut de convertir en setmanari, però esperem tan prompte les circumstàncies ens siguin més favorables, transformar-la, novament, en diari.

Als braus soldats que defensen el nostre territori de les hordes estrangeres, a les autoritats, als partits polítics i sindicals antifeixistes, als representants del Front Popular i a la premsa de les nostres comarques, adreçem, en reanuzar la nostra publicació, la nostra salutació més cordial.

I als nostres lectors no els hi diem altra cosa, sinó que esperem obtindrem la mateixa confiança de que gaudíem, quan LLIBERTAT era diari. Nosaltres per la nostra banda, treballarem per tal d'assolir-ho.

Resum setmanal de la guerra

EXERCIT DE TERRA

Els darrers comunicats de guerra assenyalen una minva de la pressió enemiga al sector de l'Ebre, prova evident que els nostres heroics soldats els han vingut infligint durant aquests darrers dies una enorme quantitat de baixes i un dur crebament.

Als fronts de Llevant, Madrid i Andalusia es pot dir que s'ha operat poc en la darrera setmana, a part d'un lleuger avenç a la banda de Motril, del darrer dels sectors esmentats, on es conquistaren dos pobles avançant en una profunditat d'alguns quilòmetres.

En el sector d'Extremadura s'ha començat una operació ofensiva, que després de tenir un èxit inicial molt feliç, continua el nostre Exèrcit avançant en direcció a Castuera i Cabeza de Buey de tal manera que les nostres tropes ja han tallat la carretera que uneix aquestes dues poblacions i prossegueixen l'avanç per la carretera de Madrid a Badajoz.

Aquesta mobilitat de què fa gala el nostre Exèrcit després de la brillant passada de l'Ebre, és un signe evident del seu poder i capacitat.

AVIACIO

Les brillants operacions que la Gloriosa ha vingut sostenint en el sector de l'Ebre, amb un enemic moltes vegades superior en nom-

bre, han culminat al cap del mes de la passada de l'Ebre amb la pèrdua per part de l'enemic de 91 avions per 20 de la nostra part.

A més en els darrers comunicats venen remarcant els brillants serveis d'ametrallament i bombardeig dels nostres avions que evidentment ajuden a desfer les divisions enemigues en el seu entossudiment de foragitar-nos del marge dret de l'Ebre.

També parlen els comunicats del servei de protecció que la nostra aviació presta a l'ofensiva republicana d'Extremadura assenyalant les brillants operacions d'anihilació de concentracions enemigues que ve portant a cap en aquell sector.

En canvi sembla que l'aviació al servei de l'invasió ha minvat en aquesta darrera setmana els seus criminals atacs a la costa.

MARINA

Ha causat gran admiració la gesta dels mariners del destructor "José Luis Díez", els quals venent tots els paranyes que l'enemic els tenia preparats des de la seva sortida del port francès de L'Havre i lluitant amb unitats molt més poderoses prop de l'Esetret de Gibraltar, han lograt ancorar en aquest port anglès, quan ja les ràdios faccioses donaven per enfonsat el nostre vaixell.

M.

Als republicans del Tarragonès

La veu del Consell del Partit, rector de la Democràcia catalana, s'ha fet sentir darrerament amb motiu de vaivens polítics, promoguts per inquietuds de recel que no s'adiuen a la nostra manera de sentir i d'ésser. I no podia ésser per menys que Esquerra Republicana de Catalunya, Partit majoritari de la nostra terra, en nota suau feta pública, donés l'alt exemple de responsabilitat i serietat, responnent a una trajectòria i línia de conducta, base essencial de la constitució del nostre Partit, el major exponent del qual n'és la persona del nostre honorable President Companys.

Esquerra Catalana els militants de la qual no han defugit en cap dels moments els llocs de responsabilitat que se'ls ha assignat, seguint les directrius dels seus postulats i col·laborant lleialment i

amb la major de les fermeses en tota col·laboració que s'ha escalfat, per tal de consolidar allò que les circumstàncies aconsellaven, i tenint en compte el desgavell produït a la nostra terra per la sublevació feixista, avui, a desgrat de ferides que lesionen en el fons de la nostra ànima—i que lleialment creiem que només són passatgeres—és un deure de tot militant, ensems que de tot català que senti els batecs de la cosa nostra, de col·laborar amb el màxim d'entusiasme en l'obra que està realitzant el Front Popular.

La sang vessada amb escreix per germans nostres en els diferents fronts de terres ibèriques; l'esforç i aportació que ha fet Catalunya per la causa de la llibertat, diuen ben eloqüentment fins on arriba en sentiment de sacrifici del nostre poble.

Cal, però, que el nostre esforç no decaigui i cadascú en el lloc que la disciplina del Partit li ha imposat, aporti el seu màxim interès a l'obra conjunta dels sectors antifeixistes, per tal que la invasió de gent i Estats mercenaris que omplen de dolor i tragèdia les llars

P. S. T.

(Acaba a la plana 2)

Cops de fuet

Novament a la brega, moltes són les coses que acudeixen a la ment del periodista per plasmar-les a la quartella perquè després apareixin amb lletra de motllo i siguin resseguides pels ulls, sempre àvids, del lector.

El pensament de no defraudar el lector m'omple d'inquietud i fa que la nostra consciència s'encoratgi a conduir el nostre sentir cap a la claretat i em faci recordar aquelles velles dites del nostre poble que sempre hem volgut que fossin el nostre guia. Ras i curt i clar i català, així voldriem escriure, si poguéssim.

Una muntó de problemes assoten en aquests moments la reraguarda. Hi ha molt per dir i molt poc paper per esmerçar.

Sento en passar pel carrer com les nostres pobres i abnegades dones s'esgarriren de que s'acosti l'hivern. Quin hivern passarem!!! sento que diuen, i el nostre cor no pot més que sentir també aquesta emoció del desconegut que s'acosta amb un interrogant de misteri.

Mai no havia estat tant de moda Lafontaine al nostre país com ara. Tothom, retinent a la seva ment la famosa falla, s'esforça a fer de formiga i vinga arreplegar per l'hivern.

Però Lafontaine, que era un poeta el pobre,

L'estimat poeta francès escrivia al 1650 i ara som a 1938. La Humanitat ha progressat molt.

Quan la guerra hagi passat, nosaltres mateixos, els recreadors d'aquest vell sistema disfrutarem molt contant l'abast i les peripècies d'aquesta no sabem si dir-ne moda o epidèmia.

Per ara perquè no fos cas que desaparegués de la nostra memòria i la posterioritat no pogués contar amb aquesta preciosa dada històrica, direm que sabem que hi ha qui intercanvia la labor de costura d'una dotzena de calçotets per una lliura d'arròs que val sis rals, més o menys.

I la nova economia morint-se de fàstic.

Sempre s'havia malparlat dels éssers humans que van a estirar l'art.

Aquests artistes hom els anomenava els pillets de l'art, per no sabem quina especialitat escamotejadora de tots els objectes que quedaven descuidats a les rodalies de les platges.

Però avui, amics, aquests artistes, són uns angelets si els comparem amb tots els conssemblants que segueixen la moda que avui s'estila.

Ja sabem que no tota la muntanya és orenga, com diuen els castellans, però aquesta orenga, companys, sembla que sigui una pesta.

Cal confessar que fa vint-i-cinc mesos érem molt ingenus. La manca d'experiència és evident que cegava a molts però la candidesa cegava els més.

Fora intermediaris. I un chor de veus anava repetint aquest acert com si fos un axioma.

Ai que, però ara, el productor ho porta al Sindicat, el Sindicat està pendent de la Federació, la Federació autoritza la Cooperativa, la Cooperativa ho distribueix.

.....!

Dues ciutats màrtirs

En una ràpida visita, alguns consellers de la Generalitat, autoritats i diputats catalans hem estat a Tarragona i a Reus per tal de saludar els amics d'aquelles ciutats benvolgudes i per a veure els efectes dels últims bombardeigs aeris. I tots els qui, en una tarda suau claríssima d'aquest mes d'agost insòlita variable, hem passat pels tràgics carrers colpits pels explosius i hem parlat amb tarragonins i reusencs, tornem a Barcelona amb un doble sentiment de dolor i de conhort.

Es un dolor, un cruel dolor, el veure les cases enderrocades, les parets caigudes, els trespols foradats, les runes amuntegades d'entremig de les quals han estat trets els morts i ferits que ja arriben a centenars. És un conhort el comprovar que, a despit del llarg martiri, la vida persisteix, minvada però bategant, en els carrers que mostren, sota l'alt cel del Camp, les cases esbocinades i malmeses.

A les cares dels reusencs i dels tarragonins apareixen els senyals del sofriment, però també els senyals del coratge. La gent del camp fa la seva via i la seva feina a despit de l'amenaça dels ruixats de foc.

En les ciutats d'àrea reduïda, com Reus i com Tarragona, l'obra dels avions criminals és més colpidora i vistosa que en una ciutat gran com Barcelona. El cor se us estreny, per exemple, davant aquells barris reusencs on trobeu illes que no tenen cap o quasi cap casa sencera.

En guaitar certs edificis destruïts, hem sentit pujar del nostre pit l'ale roent de l'odi als qui, a la zona republicana, fan la vil labor d'espies. És evident que una part de les bombes que els ocells sinistres han amollat, anaven adreçades a llocs assenyalats prèviament per les indicacions de l'espionatge. En el bombardeig a l'atzar, els més vils són els aviadors; en el bombardeig sobre determinats objec-

tius, els més vils són els qui han tramés, pels foscos camins de la traïció amagada, les dades que han servit per a precisar el cop, baldament fos contra un magatzem de vins, o contra una fàbrica de teixits, o contra un garatge.

Tant com la visió directa dels edificis enderrocats o nafrats, ens van impressionar, en el curs del viatge, els plànols que ens van ésser mostrats a Reus i a Tarragona. Les autoritats reusenques posseeixen, entre altres gràfics, un plànol on hi ha marcats amb color vermell els edificis destruïts i amb color negre el sedífic malmesat. Tot el nucli urbà apareix tancat per les espesses clapes dels dos colors.

A Tarragona han traçat un plànol de cada un dels bombardeigs, on les bombes caigudes són indicades per una rodona vermella. Així podeu seguir la trajectòria dels avions agressors pel regueró de mort i de destrucció que han format a llur derrota. Un plànol de conjunt agrupa els signes de tots els bombardeigs; amb la sola excepció de la ciutat alta, l'àrea apareix tota esquitxada de rodones. Allò ve a ésser una verola infernal. És un plànol que us atreu els ulls i us els clava en aquella imatge esquemàtica de la tragèdia.

Davant les ruïnes i els plànols, els amics tarragonins i reusenques tenen un posat adolorit, però serà. Alguns d'ells porten dol a la roba i a l'ànima. Viuen amb la vida a l'encant. Però es mantenen en el lloc de treball i d'honor, per donar exemple a tothom i per a servir el propi idealisme, el doble i insubornable idealisme català i republicà que es fon en un gran anhel de llibertat, més fort que el que els volta.

Tal és la lliçó, ensem dolorosa i aconhortadora, que hem tret d'una ràpida visita a les dues ciutats màrtirs del Camp.

A ROVIRA I VIRGILI

Visitants il·lustres de les nostres comarques

Divendres visitaren Tarragona i Reus, per tal de poder apreciar els efectes dels darrers bombardeigs els Consellers de la Generalitat senyors Terradellas i Sbert, acompanyats del President del Tribunal de Cassació de Catalunya, Josep Andreu i Abelló, del sots-secretari de la Presidència Martí Rouret, del Director general de Tresoreria i Crèdit, Lluís Mestres, de l'ex-Director de Sanitat del Govern de la República Jaume Roig, del Comissari general d'Intervencions Antoni Escofet i dels diputats Farreras i Duran, Folch i Folch i A. Rovira i Virgili, els quals recorregueren els llocs sinistrats acompanyats dels alcaldes i diversos regidors de les referides poblacions, Comissari de la Generalitat i Delegat d'Ordre Públic a Tarragona.

Els il·lustres visitants sortiren dolorosament impressionats dels estralls que l'aviació facciosa ha produït a les capitals del Camp de Tarragona.

Ramon Sanahuja i Soler, Comissari de la Generalitat a Tarragona

Ha causat general satisfacció la confirmació de Comissari de la Generalitat a Tarragona del nostre bon amic Ramon Sanahuja, el qual ja venia exercint interinament aquest càrrec.

Als republicans del Tarragonès

(Ve de la primera plana)

del territori de la República, puguin ésser foragitats del nostre sol en un jorn no molt llunyà aquesta allau de barbarisme.

Catalunya i la República esperen del recte sentit dels demòcrates que esmerçaran com sempre tots els seus afanys a contribuir al triomf definitiu de la raó i la justícia.

Ramon Boronat i Pontons,

President de la Comarca d'E. R. de Catalunya.

Declaracions de Martí Rouret als periodistes barcelonins

El sots-secretari de la Presidència de la Generalitat, senyor Martí Rouret, en rebre després d'ahir al migdia els periodistes, els donà compte de la visita efectuada el dia anterior a les ciutats de Tarragona i Reus.

Manifestà que, junt amb els consellers de la Generalitat senyors Terradellas i Sbert, i acompanyats pel president de l'Audiència, senyor Andreu Abelló; el director general de Crèdit i Tresoreria senyor Mestres, i els diputats senyors Rovira i Virgili, Folch i Ferreras, havia visitat les esmentades poblacions.

Els visitants, que foren rebuts pel Comissari de la Generalitat, senyor Sanahuja, i els alcaldes de Reus i Tarragona, senyors Ortega i Castelló, respectivament, a més d'altres autoritats, recorregueren els llocs afectats pels bombardeigs de l'aviació italo-germana, que és tant com dir—afegí el senyor Rouret—la totalitat d'aquells nuclis urbans. Va fer constar, aixímateix, que els estralls ocasionats són enormes en els edificis destinats a vivenda de la població civil, principalment a la part baixa de Tarragona i en el centre de la ciutat de Reus.

Afegí que, no obstant la bàrbara actuació de l'aviació estrangera, el veïnat d'ambdues ciutats manté molt alta la seva moral i, amb tremp digne d'admiració, no abandona llurs fogars i segueix la seva vida normal, treballant i dedicant-se a les seves ocupacions habituals. Malgrat els estralls produïts, a Reus i Tarragona hom té una de les millors mostres de quina és la moral de la nostra reraguarda.

El senyor Rouret digué també que havia cridat poderosament l'atenció dels visitants el gran nombre de refugis construïts i la perfecció de tots ells. Tant l'Ajuntament tarragoní com el de Reus han fet en aquest sentit un esforç digne de tot elogi.

El sots-secretari de la Presidència i diputat per Tarragona acabà dient que la visita, a més de tenir per objecte fer-se càrrec de les destroces ocasionades i recollir un informe per tal que el Consell de la Generalitat determini les me-

degut a inconvenients difícils de superar en l'hora present, aquest número no ha sortit com desitjàvem. En el vinent procurarem fer-ho.

L'ofrena de la bandera al Batalló de Reraguarda n.º 19

El passat diumenge es celebrà amb gran lluïment l'acte de l'entrega de la bandera al Batalló de Reraguarda núm. 19, ofrena del Socors Roig de Catalunya de la nostra Vegueria en col·laboració de l'Aliança de la Dona Jove i el Front Popular de Tarragona.

Després que el secretari general del Socors Roig de Catalunya, company Icart, féu l'ofrena de la bandera amb sentides paraules, el Major del Batalló, senyor Sagardà, féu una brillant allocució patriòtica, molt ovacionada pels assistents a l'acte, efectuant-se seguidament la promesa de la bandera a la qual posà un colofó el Comissari del Batalló, company Josep Sagalà.

Precedides per la Banda de música de la 46 Divisió, les forces del Batalló, Carabiners i Guàrdies d'Assalt, desfilaron amb gran marcialitat pel davant de la bandera i les autoritats, entre les vives i aplaudiments de la multitud.

A la tribuna presidencial estaven presents el sots-secretari de l'Exèrcit de Terra senyor Cerdà, el qual ostentava la representació del Ministre de Defensa; el comandant militar de Catalunya, general Riquelme; el Cap Inspector dels C. R. I. M. tinent coronel Marenco; el President del Tribunal de Cassació de Catalunya senyor Abelló, que portava la representació del President de la Generalitat, i la seva esposa; el coronel Pérez Farràs, el comandant Vallejo i Comissari Quiles, dels C. R. I. M., el Major Hernández i Comissari Borràs, del C. R. I. M. núm. 18; els caps de Sanitat, Carabiners i Guàrdies d'Assalt i Seguretat; el Comissari de la Generalitat senyor Ramon Sanahuja, i esposa; el Comissari d'Ordre Públic, senyor Joan Rodríguez; l'alcalde senyor Jaume Castelló, i altres representacions dels organismes civils i militars locals.

Els caps militars i representacions foranes, després de visitar diferents indrets de la ciutat, retornaren als seus llocs respectius.

Primer aniversari de la Junta de Defensa Passiva de Tarragona

Amb motiu de celebrar-se el primer aniversari de la constitució de la Junta de Defensa Passiva local, el passat dia 24, sota la presidència del company Jaume Marasé va tenir una reunió de caràcter extraordinari en la qual els reunits, després de congratular-se de la tasca realitzada, prengueren diferents acords encaminats a augmentar aquesta labor.

Un dels acords presos fou el d'adreçar una exposició dels treballs realitzats i per realitzar a la Junta de Defensa Passiva de Catalunya.

Els Comissaris de la Generalitat i Ordre Públic visiten les comarques de La Ribera i Priorat

Darrerament han visitat les Comarques de la Ribera i el Priorat els Comissaris de la Generalitat i Ordre Públic de Tarragona, companys Ramon Sanahuja i Joan Rodríguez, els quals es feren càrrec de les necessitats d'aquells pobles celebrant reunions amb els Ajuntaments o Comissaris de tots ells.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA PREVIA CENSURA

sures a prendre en auxili de les víctimes i subsanar en tot el possible les pèrdues materials, era motivada pel propòsit de conjuir, encara que només fos per unes hores, amb els reusenques i tarragonins, tan bàrbarament castigats pels aviadors facciosos i els seus aliats estrangers.

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'Abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

El Socors Roig de Catalunya al poble del Tarragonès III

LLIBRES PER ALS COMBATENTS

Una vegada més, el Socors Roig de Catalunya (S. R. I.) ajudat per l'Emissora E. A. J. 33 Ràdio Tarragona, truca al cor de tots els patriotes antifeixistes per a que aportin el seu concurs a l'obra de dotar una Biblioteca al Fogar del Combatent de la nostra ciutat.

Un llibre és un consol del dissortat, un remei contra l'avoriment, un ariet contra la ignorància, i el millor amic en la solitud.

Envieu els vostres llibres al Casal S. R. I., Rambla del 14 d'Abril, 125, i a Ràdio Tarragona.

Us ho estimaran els combatents i us ho agrairan.

El Comitè de Vegueria del Tarragonès

Notes informatives

NOUS ALCALDES

Després de les darreres reorganitzacions dels Ajuntaments de Vilaseca de Solcina, El Rourell i Almorós, han estat elegits alcaldes, respectivament, dels tres esmentats pobles els ciutadans Cassimir Plana i Boronat, Joan Roca i Roca i Joaquim Fort, els tres d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel. TARRAGONA

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA "FRANCESC PI I MARGALL"

Arranjades les dificultats i els desperfectes que impedièren que funcionessin els locals de l'entitat política d'Esquerra R. de C. a la nostra ciutat, de fa uns dies tornen a funcionar aquells.

Maletes Necessers Mundos

Articles per a esports

Alta Qualitat : Baix Preu

CASA COCA

J. Maurin, 7 - TARRAGONA

PER ROBAR FRUITES I VERDURES

Florentina Homs i Maria Llaó han estat posades a disposició del Jutge Popular per furt de fruites i verdures, així com el menor Enric Garcia Llanos, el qual ha estat portat al Tribunal Tutelar de Menors.

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturients i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

CORRUPTOEA DE MENORS

Acusada de dedicar-se a la corrupció de menors ha estat posada a disposició del Jutjat d'Instrucció Agustina Pallarès Rué.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

ACLARIMENTS AL DECRET QUE REGULA LA UTILITZACIÓ D'HORTS PER AL CONSUM FAMILIAR

El conseller d'Agricultura de la Generalitat, osep Calvet, rebé la visita de diverses comissions de petits horticultors afectats pel Decret de Presidència de data 10 del mes que som (D. O. del 24). Els visitants demanaren alguns aclariments a l'esmentat Decret i palesaren la importància que aquesta disposició té per a l'economia catalana, ja que solament a Barcelona són més de deu mil els conreadors de petites hortes, la situació dels quals ve a regular el Decret de referència.

L. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entressol, 2.

Hores de visita: de 10 a 1 i de 4 a 7

L'AJUT DELS PERIODISTES ARGENTINS AL SINDICAT PROFESSIONAL DE PERIODISTES DE TARRAGONA

Pecariem de desagraïts si en sortir novament a la llum el nostre diari no remarcàssim com reeix la gesta dels periodistes argentins enviant un lot de queviures als periodistes professionals tarragonins.

Com deia un company nostre en una crònica dies enera, el que semblava un somni s'ha convertit en realitat. I així en les llars dels periodistes i dels seus familiars es sentirà el conhort de la solidaritat dels nostres companys d'enllà de l'Atlàntic que en aquesta hora dura de la nostra història han pensat amb nosaltres i més que amb nosaltres amb les nostres mares, mullers, fills i germans.

Quan s'escaigui el nostre agraïment tindrà, a no dubtar, la resonància que mereix tan bella gesta, però mentrestant siguin aquestes ratlles la penyor del nostre agraïment més infinit.

S. M.

Secció Esportiva

Aquests darrers dies saludarem a l'Hospital l'excel·lent futbolista, avui tinent de Cavalleria, Enric Ciutat, el qual en els darrers combats del sector de l'Ebre ha perdut heroïcament, lluitant amb els tancs enemics, la munyeca esquerra.

Li desitgem un prompte guariment per seguir entre nosaltres.

Sugrañes, impresor. — Tarragona